

«Θεωρητικά Διοικητικά Μοντέλα και οι Πολιτικές των Μνημονίων για τη Δημόσια Διοίκηση: Σημεία Τομής, Αποκλίσεων και Αλλαγής»

Μαντώ Λαμπροπούλου¹ – Γιώργος Οικονόμου²

Το 2009 αποτέλεσε σημείο εκκίνησης του μεγαλύτερου μετά το Β΄ παγκόσμιο πόλεμο οικονομικού κύκλου συρρίκνωσης θεμελιωδών οικονομικών μεγεθών της χώρας, με παράλληλη διόγκωση του δημοσιονομικού ελλείμματος και του χρέους. Οι οικονομικές εξελίξεις προκάλεσαν αντίστοιχους μετασχηματισμούς στο πολιτικοδιοικητικό σύστημα και στο πεδίο των διακυβερνητικών λειτουργιών. Στη βάση των πιέσεων αλλαγής του μοντέλου ανάπτυξης και ενώπιον της πρωτοφανούς δίνης των μακροοικονομικών αδιεξόδων, οι διαδοχικές κυβερνήσεις, αντλώντας νομιμοποίηση από το επιχείρημα των «έκτακτων συνθηκών», υιοθέτησαν μέτρα και εργαλεία πολιτικής προς την κατεύθυνση της μεταρρύθμισης του διοικητικού μηχανισμού του κράτους. Υπό αυτές τις συνθήκες, τα όρια, οι δομές και οι λειτουργίες του δημόσιου τομέα τέθηκαν υπό ριζική αμφισβήτηση και αποτέλεσαν πεδίο εκτεταμένων παρεμβάσεων.

Το παρόν άρθρο επιχειρεί την καταγραφή των βασικών διοικητικών μετασχηματισμών της «μνημονιακής» περιόδου και τη διασύνδεση των εφαρμοζόμενων πολιτικών με τα θεωρητικά ρεύματα μεταρρύθμισης του κράτους, όπως εντοπίζονται στις διοικητικές παραδόσεις του ευρωπαϊκού και αγγλοσαξονικού χώρου³. Με πεδίο μελέτης την κεντρική δημόσια διοίκηση, διερευνάται ο βαθμός συσχέτισης της θεωρητικής συζήτησης για την οργάνωση και λειτουργία των διοικητικών συστημάτων με τα μέτρα που εφαρμόστηκαν στην Ελλάδα υπό την πίεση της οικονομικής κρίσης (2009-2014). Η ανάλυση αποσκοπεί στον εντοπισμό: α) των βασικών αλλαγών στις δομές, τις λειτουργίες και το ανθρώπινο δυναμικό του διοικητικού μηχανισμού, β) των σημείων σύγκλισης ή απόκλισης των ασκούμενων πολιτικών με τα θεωρητικά μοντέλα μεταρρύθμισης του κράτους και γ) των πρακτικών επιπτώσεων των πολιτικών των Μνημονίων στη λειτουργία του διοικητικού μηχανισμού σε όρους αλλαγής υποδείγματος. Κεντρικό ερώτημα και υπόθεση εργασίας αποτελεί η διερεύνηση της ύπαρξης ενός μοντέλου αναφοράς των πολιτικών της περιόδου της κρίσης και, δευτερευόντως, η αναζήτηση ενδείξεων αλλαγής στον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης, ως συνέπεια αυτών.

---

¹ Δρ. Τμ. Πολιτικής Επιστήμης & Δημ. Διοίκησης, ΕΚΠΑ.

² ΜΔΕ «Δημόσια Πολιτική & Διοίκηση» ΟΠΑ, Υπ. Διδάκτωρ Τμ. Πολιτικής Επιστήμης & Δημ. Διοίκησης, ΕΚΠΑ.

³ Painter, M. and Peters, G. B. (eds.) (2010), *Tradition and Public Administration*, Basingstoke, Palgrave/Macmillan.